

A

בס"ד

Intro

Today we will בע"ה learn דף ל"ד of מסכת שבועות Today we will בע"ה learn בע"ה of the topics we will learn about include.

The four sources for the Halachah שאין הכתוב מדבר אלא בתביעת ממון

The שבועת מייב בקרבן only if it was an טבועת העדות for a monetary claim.

1.

רבי אליעזר source is a מה מצינו, a comparison, from שבועת שבועת הפקדון

2.

רבי עקיבא adds a second source from the words מאחת מאלה that שבועת applies only to certain monetary claims, but not all monetary claims.

3.

ירבי יוסי הגלילי 's source is in the Pasuk of שבועת שבועת שבועת העדות והוא עד או ידע או ידע

The words או ידע and או ידע teach that the חיוב קרבן of upplies only to a עדות that can be both בראיה בלא ידיעה

By merely seeing without knowing;

And

בידיעה בלא ראיה

By merely knowing without seeing;

And only תביעת ממון fits this category.

4.

ורבי שמעון source is through a גזירה שוה from פקדון.

The Braisa mentions that רבי שמעון initially attempted to derive the source for תביעת ממון first through a מה מצינו and then through a קל וחומר but they were both refuted.

Four sources for the Halachah
שאין הכתוב מדבר
אלא בתביעת ממון

(1

ובי אניצפר

מה מצינו

a comparison from שבועת הפקדון

ארי אקיהא Adds a second source from the words שבועת העדות that שבועת העדות applies only to certain monetary claims

יכי יוסי פאויי דר או דראה או ידע דר או ראה או ידע והוא עד או ראה או ידע

רבי לאקצון The source is through a בזירה שוה from בזירה.

1 So, let's review ...

The Mishnah discussed the Halachah of שאני כהן שאני לוי שאיני בן חלוצה וכו 'שאיני בן חלוצה וכו ' הרי אלו פטורין for a non-monetary claim, the עדים are פטור מקרבן are עדים, because

שאין הכתוב מדבר אלא בתביעת ממון

The שבועת are חייב בקרבן for שבועת only if it was for a monetary claim.

From he previous Mishnah...

שאני כהן שאני לוי שאיני בן גרושה שאיני בן חלוצה וכו' הרי אלו פטורין

If the עדים adjured the תובע for a non-monetary claim, פטור מקרבן are עדים,

> שאין הכתוב מדבר אלא בתביעת ממון

The שבועת העדות for חייב בקרבן are שבועת העדות for only if it was for a monetary claim.

The Gemara proceeds with four possible sources for this Halachah:

1.

רבי אליעזר says the source is a מה מצינו, a comparison, from שבועת הפקדון

(ed note; put in נקודות)

נאמר כאן אואין

ונאמר להלן אואין

The Pasuk here of שבועת העדות mentions the word או several times

והוא עד או ראה או ידע

And the Pasuk of שבועת הפקדון mentions the word או several times

או בתשומת יד או בגזל או בעשק

מה להלן אינו מדבר אלא בתביעת ממון אף כאן אינו מדבר אלא בתביעת ממון

Just like שבועת הפקדון refers only to monetary claims; So too, מכוון applies only to .

And although regarding סוטה and סוטה, the Pasuk also mentions אואין and they apply to non-monetary issues? The Gemara explains,

דנין אואין שיש עמהן שבועה ואין עמהן כהן מאואין שיש עמהן שבועה ואין עמהן כהן עדות and פקדון are also similar in that both

עדות and פקדון are also similar in that both require a שבועה, and both do not involve a כהן. However, רוצח requires a שבועה, and סוטה involves a כהן.

And although שבועת ביטוי also has these three similarities, and applies to non-monetary issues?

Nevertheless, we derive עדות from פקדון and not from ביטוי, because

הנך נפישן

עדות shares more similarities with פקדון than it does with ביטוי.

=====

3

רבי עקיבא says the source for תביעת ממון is in the Pasuk that refers to the שבועת העדות סל שבועת שבועת שבועת מאלה ... והיה כי יאשם לאחת מאלה

The word מאלה implies

יש מאלה שהוא חייב

ויש מאלה שהוא פטור

The עדים are liable only for some claims but not for all claims;

And as the Gemara explains

רבי עקיבא

אאואין דר"א סמיך

רבי עקיבא agrees with רבי אליעזר that the source for תביעת וביעת is through the מה מצינו from נקדון עדות אעדות; But רבי עקיבא adds

יש מאלה שהוא חייב

ויש מאלה שהוא פטור

The עדים are liable only for some עדות, but not for all עדות ממון.

And there are two possible distinctions between רבי אליעזר ורבי עקיבא:

1.

איכא בינייהו משביע עדי קרקע

Whether עדים are liable for an עדית regarding land;

לרבי אליעזר חייבין

לרבי עקיבא פטורין

2.

OR

איכא בינייהו עדי קנס

Whether עדים are liable for an קנס regarding קנס;

לרבי אליעזר חייבין

לרבי עקיבא פטורין

4

רבי יוסי הגלילי says the source for תביעת is in the Pasuk of שבועת העדות שבועת העדות והוא עד או ראה או ידע

The words או ידע teach that the שבועת סf חיוב קרבן משבועת of חיוב applies only to עדות that can be both בראיה בלא ידיעה

By merely seeing without knowing; And

בידיעה בלא ראיה

By merely knowing without seeing;

And only תביעת ממון fits this category, in that ראיה בלא ידיעה כיצד מנה מניתי לך בפני פלוני ופלוני יבואו פלוני ופלוני ויעידו

The עדים witnessed the תובע giving money to the עדים, but did not know what it's for. Even though they only SAW the transaction, but they did not KNOW that this money was a loan - it might have been a gift;

Nevertheless, their עדות can affect payment if the נתבע agreed to pay the עדים if he provides עדים who merely SAW the transaction.

And

ידיעה בלא ראיה כיצד מנה הודיתה לי בפני פלוני ופלוני

יבואו פלוני ופלוני ויעידו

The תובע witnessed the נתבע admit to the תובע that he owes money.

Even though they only KNOW of the loan, but they did not SEE the actual transaction, their עדות can affect payment.

נבי יוםי דילואי

The source for תביעת ממון is in the Pasuk of שבועת העדות

והוא ער או ראה או ידע

The שבועת העדות fo חיוב קרבן applies only to עדות that can be both

בידיעה בלא ראיה

By merely knowing without seeing;

מנה הודיתה לי בפני פלוני ופלוני יבואו פלוני ופלוני ויעידו

The כתבע witnessed the נתבע admit to the תובע that he owes money.

Even though they only know of the loan, but they did not see the actual transaction, their מדות can affect payment. בראיה בלא ידיעה

By merely seeing without knowing;

מנה מניתי לך בפני פלוני ופלוני יבואו פלוני ופלוני ויעידו

The עדים witnessed the תובע giving money to the נתבע, but did not know what it's for - it might have been a gift. Nevertheless, their מדע can affect payment if the בתבע agreed to pay the provides עדים who merely saw the transaction.

And only תביעת ממון fits this category.

The source for תביעת ממון

is through a בזירה שוה from פקדון.

5 4

רבי שמעון says the source for תביעת ווs through a גזירה גזירה ווs through פקדון שוה פקדון שוה פקדון שוה שוה ליי

The Pasuk of שבועת העדות states ונפש כי תחטא And the Pasuk of שבועת הפקדון states נפש כי תחטא

מה להלן אינו מדבר אלא בתביעת ממון אף כאן אינו מדבר אלא בתביעת ממון Just like שבועת הפקדון שבועת orefers only to a monetary claim, so too, ממון applies only to ממון

מה להלן אינו מדבר אלא בתביעת ממון

שבועת הפקדון

צפש כי תווטא

So 7

אף כאן אינו מדבר אלא בתביעת ממון

שבועת העדות

ונפש כי תוושא

Just like שבועת הפקדון refers only to a monetary claim, so too, ממון applies only to ממון.

Dedicated By: _

5

6 The

The Braisa mentions however, that רבי שמעון initially attempted to derive the source for תביעת ממון first through a חביעת ממון and then through a קל וחומר but then they were both refuted, as follows

ו. במה מצינו

חייב כאן וחייב בפקדון

Both שבועת העדות and שבועת הפקדון שר are similar in that one is liable to bring a קרבן for a false שבועה. Therefore, מה להלן אינו מדבר אלא בתביעת ממון אף כאן אינו מדבר אלא בתביעת ממון

2.

ועוד ק"ו מה פקדון
שעשה בו נשים כאנשים
קרובים כרחוקים
פסולים ככשרים
וחייב על כל אחת ואחת
בפני ב"ד ושלא בפני ב"ד
אינו מדבר אלא בתביעת ממון

is more stringent than עדות in four ways, in that פקדון in four ways, in that applies even to women, relatives, and those who are קרבנות applies even to women, relatives, and those who are קרבנות and one brings multiple קרבנות for each שבועת הפקדון that was inside Bais Din, and nevertheless תביעת has the leniency that it applies only to תביעת מון;

Then

עדות שלא עשה בה נשים כאנשים קרובים כרחוקים פסולין ככשרים ואינו חייב אלא אחת בפני ב"ד

ואינו דוייב אלא אוווג בפני ב ד אינו דין שלא יהא מדבר אלא בתביעת ממון

Then certainly עדות which is more lenient than נפקדון, in that שבועת העדות does not apply to women, relatives, and to those who are פסול לעדות, and one brings only one קרבן for multiple שבועות העדות that were inside Bais Din, certainly עדות applies only to תביעת ממון.

The Braisa mentions however, that רבי שמעון initially attempted to derive the source for תביעת ממון

במפ מצינו

first through a מה מצינו and then through a קל וחומר

חייב כאן וחייב בפקדון

Both שבועת העדות and שבועת הפקדון are similar in that one is liable to bring a חרבן for a false שבועה.

Therefore,

אף כאן אינו מדבר אלא בתביעת ממון מה להלן אינו מדבר אלא בתביעת ממון

וצוד קל וחותר

מה פקדון שעשה בו נשים כאנשים קרובים כרחוקים – פסולים ככשרים וחייב על כל אחת ואחת בפני ב"ד ושלא בפני ב"ד אינו מדבר אלא בתביעת ממוו

פקדון is more stringent than עדות in four ways, in that שבועת הפקדון applies even to women, relatives, and those who are פסול לעדות, and one brings multiple for each שבועת הפקדון that was inside Bais Din,

> and nevertheless פקדון has the leniency that it applies only to ביעת ממון,

עדות שלא עשה בה נשים כאנשים קרובים כרחוקים – פסולין ככשרים ואינו חייב אלא אחת בפני ב"ד אינו דין שלא יהא מדבר אלא בתביעת ממון

Then certainly עדות which is more lenient than פקדון, in that שבועת העדות does not apply to women, relatives, and to those who are פסול לעדות, and one brings only one for multiple שבועות העדות that were inside Bais Din,

Certainly עדות applies only to תביעת ממון.

But then רבי שמעון refuted both the קל מצינו and החומר, $\ensuremath{\mathsf{q}}$ because

מה לפקדון

שכן לא עשה בו מושבע כנשבע

ומזיד כשוגג

Perhaps only פקדון has the leniency of תביעת, because תביעת is more lenient in that one is not liable if the שבועה was במזיד זס מפי אחרים:

תאמר בעדות

שכן עשה בה מושבע כנשבע ומזיד כשוגג

Whereas עדות does not have the leniency of תביעת ממון because עדות is more stringent in that one is liable even if the שבועה was מפי אחרים מפי אחרים.

And therefore, רבי שמעון brought the source from the גזירה שוה עדות and עדות and עדות שוה α

=====

But then רבי שמעון refuted both the קל וחומר and מה מציבו, because

תאמר בעדות

שכן עשה בה מושבע כנשבע ומזיד כשוגג

Whereas עדות does not have the leniency of תביעת ממון because עדות is more stringent in that one is liable even if the שבועה was במזיד or מפי אחרים. מה לפקדון שכן לא עשה בו מושבע כנשבע ומזיד כשוגג

Perhaps only פקדון has the leniency of תביעת ממון, תביעת because פקדון is more lenient in that one is not liable if the שבועה was מפי אחרים.

Therefore, רבי שמעון brought the source from the עדות 2 מדור מות and פקדון

The Gemara concludes that once we have the אזירה שוה, the Halachah changes, so that regarding פקדון

עשה בו מושבע כנשבע

One is liable even if the שבועה was מפי אחרים because there is a מפי אחרים from עדות

But nevertheless regarding

שבועת הפקדון

לא עשה בו מזיד כשוגג

One is not liable for a שבועת הפקדון that was made intentionally, because,

ממעילה גמר לה

There is a מעילה from גזירה שוה

The Pasuk of שבועת הפקדון states

נפש כי תחטא ומעלה מעל בה

And the Pasuk of מעילה states

נפש כי תמעול מעל

Therefore, just like regarding מעילה

לא עשה בו מזיד כשוגג

One is only liable בשוגג but not במזיד; so too, regarding

בין יו לא עשה בו מזיד כשוגג

And we derive פקדון from the שוה מעילה of מעילה but not from the מעילה of עדות, because

הנך נפישן

פקדון shares more similarities with מעילה than it does with טדוח than it does with

But nevertheless regarding

שבועת העדות

עשה בו מזיד כשוגג

And we do not derive that במזיד פטור through the הזירה שוה from קיקדון, because

להכי כתבה רחמנא לעדות

גבי שבועת ביטוי וגבי טומאת מקדש וקדשיו

דבכולן נאמר בהן ונעלם

וכאן לא נאמר בהן ונעלם

The Torah purposely placed the Pesukim of שבועת העדות together with שבועת ביטוי and טומאת מקדש וקדשיו, to highlight the fact that regarding the other two the Pasuk does mention the word שבועת העדות, while regarding ונעלם the Pasuk does not mention the word?

This must be to teach that regarding שבועת העדות שבועת העדות חייב על הכוזיד כשוגג

One is liable במזיד even though there was no העלמה.

The Gemara concludes that once we have the גדירה שוה, the Halachah changes, so that...

But regarding

שבועת הפקדון לא עשה בו מזיד

כשוגג

One is not liable for a שבועת הפקדון that was made intentionally,

because,

ממעילה גמר לה there is a מעילה from מעילה

שבועת הפקדון

צפש כי תווטא

So too, regarding פקדון

לא עשה בו מזיד כשוגג

One is only liable בשוגג but not במזיד Regarding

פקדון עשה בו מושבע כנשבע

One is liable even if the שבועה was מפי אחרים - because there is

a עדות from גזירה שוה

מעילה

צפש כי תבועול מעל

Just like regarding מעילה

לא עשה בו מזיד כשוגג

One is only liable בשוגג but not במזיד

And we derive פקדון from the מעילה fo גזירה שוה but not from the אדורה עדות fo גדירה שור,

because פקדון shares more similarities with מעילה than it does with עדות.

But nevertheless regarding

שבוٌעת העדות <u>עשה בו מזיד</u> כשוגג

And we do not derive that במזיד פטור through the פקדון from בזירה שוה,

להכי כתבה רחמנא לעדות גבי שבועת ביטוי וגבי טומאת מקדש וקדשיו דבכולן נאמר בהן ונעלם וכאן לא נאמר בהן ונעלם

The Torah purposely placed the Pesukim of טומאת מקדש וקדשיו and טומאת מקדש וקדשיו ohighlight the fact that regarding the other two the Pasuk does mention the word ענעלם, while regarding שבועת העדות the Pasuk does not mention the word וגעלם.

This must be to teach that regarding שבועת העדות

חייב על המזיד כשוגג

One is liable במזיד even though there was no זעלמה

